

בני טובות

הקורבנות (למעלה) פסיה מוז'יק בעלת קיוסק, אצלה נגבו. (למטה) הרצל בש, בעל בית חרושת לדגים, אשר אותו פרצו 14 פעמים.

היינו שומעים בקולו הוא היה מרביץ. ככה חיינו לנו עד שהמשרה תפסה אותנו. עשינו 6 התפרצויות תוך שלושה שבועות. **אליהו אסורין**, הפורץ הקטן, מבסוט מאוד: "רק או הרגשתי שאני חי יופי. היה לי כל כך טוב. הייתי הכי חשוב בכנופייה שלנו. אני כבר ידעתי לגנוב ולא היה לי קשה ללמד את כולם איך עושים את זה. ביום אחרי שכבר היינו יושנים, היינו הולכים לראות איך השוטרים היו באים לברוק את המקום שממם היינו גובים. היה לנו טוב על הלב לראות איך הם מחפשים ולא יכולים אפילו לדעת ש'אנחנו שנגנבו, ועושים קצת כסף בשביל שלא ניהיה תפרנים, הייתי מרגיש מצויין. כל הזמן שהייתי בבית של ההורים שלי, הייתי מת על גרוש אחד. הם לא היו נותנים לי בשביל שלא היה להם כסף. אמא שלי היא הייתה היחידה שפירנסה את כל הבית, אבא שלי לא היה עובד, והיינו 12 נפשות במשפחה. אז נורא שמחתי שהיה לי קצת כסף לספור."

"וגם בחורות התחילו להסתכל עלי אחרי."

זקי בן-דוד ממשיך להסביר איך נוסדה החבורה: "באותה תקופה, קיבלנו הרבה אימץ. היינו הולכים בלילה לראות איך זוגות עושים ביחד ולצחק עליהם. אם היינו מוצאים זוג כזה או היינו הולכים על ידו נורא בשקט בשביל שהוא לא יראה אותנו, ואז פתאום היינו מתנפלים עליו וצוחקים. אני זוכר איך פעם אחת זוג, אולי הם היו מחתונים, יושבים על יד השכונה שלנו, בחושך, באוטו. אנחנו באנו אליהם בשקט בשקט, ואז פתאום הפורץ שלנו הכניס את היד דרך החלון של האוטו, ומשך לבחור את הרגל. היית צריך לראות איך הם נבהלו, ואיך הבחור קפץ מהמקום. חאלה סינימה-בלש."

★ ★ ★

רק קצת רכושנים!

צ'וק צ'וק, אבל אחרי שנכלאו בי משטרה, יצאה הרוח ממפרשיהם. פתאום הכל נראה אחרת. כתאום דברו אחרת. **אלי אדרני** המפקד הגיבור, הרכין את ראשו ביגון: "אני באמת לא יודע מה שהמשרה רוצה ממני. באותו ערב שהמשרה טרה באה אלינו לחדר ותפסו אותנו, הייתי נמצא עם הבחורה שלי. היינו ככה, רק קצת לבושים. השוטרים עצרו גם אותי, אבל אני לא נגבתי. אני רק הייתי ראש הכנופייה שלהם. בשביל שהייתי הכי חוקי, מה אני יכול לעשות אם הם מפחדים ממני? אז בשביל זה צריך לקחת אותי לבית סוהר?"

זקי בן-דוד: תשתוק! מה אתה רוצה להגיד: שאתה איתנו לא יודע משום דבר? אז למה גרת איתנו בחדר? למה עישנת את הסיגריות שאנחנו נגבנו? חוץ מזה יותר טוב שלא תדבר, למה אתה היית איתנו? **אליהו אסורין**: "אני הכי מסכן בכל העסק הזה. נכון שאנחנו כולנו נגבנו, אבל לי היתה עבודה לפני שהתחלתי עוד פעם לגנוב. בבית חרושת למצות, והיתה לי שם בחורה שנורא אהבתי אותה. היא כל הזמן היתה צוחקת ממני שאני כל כך נמוך, ולא יכול לעשות שום דבר, ושאני בכלל לא שווה שום דבר. התרגזתי עליה כל כך שהייתי רב אתה כל פעם בעבודה. ראו שאני עושה צרות לבחורה וגירשו אותי."

"בחיי אם היא היתה רוצה לצאת אתי, הייתי מפסיק לגנוב. אפילו שאני נורא אוהב את זה, בשביל שככה החיים הם מעניינים ולא צריך לעבוד קשה."
זקי בן-דוד התחיל גם הוא לומר פתאום זמירות חדשות, שבכל אשמה הייתה חברה: "בכלל התחלתי לגנוב בגלל המשפחה שלי."

"אני הגעתי עם המשפחה לארץ-ישראל ממרוקו. שם הייתי עובד ברבנות. אבל מה, הגיעו אלי כל מיני שמועות שבארץ-ישראל (המשך בעמוד 29).

בשביל שיהיה לנו אוכל וסיגריות. בעיקר היינו פורצים קיוסקים. ראינו שזה נורא קל, וגם לפעמים היינו מוצאים קצת כסף בשביל לעשות חיים וללכת לראות סרטים. **אלון ניסים**: "אני זוכר איך שעשינו את ההתפרצות לקפה רות בפתח-תקוה. זה הקפה שנמצא על יד התחנה המרכזית. בהתחלה ביום היינו הולכים שמה בשביל לראות איך לגנוב."

"בלילה באנו לשם כל הכנופייה. הפורץ הקטן הצליח להרים את התריס של הקפה, נכנס לשם דרך החלון והוציא לנו מזון, קופסאות סיגריות ומשקאות חריפים. אנחנו כל פעם היינו מעבירים את הסחורה הזו לצד השני של הכביש. כשהוא גמר לגנוב הוא יצא החוצה, ואנחנו סחבנו את כל הסחורה לחדר שלנו."

מכות לכל מי שרק היינו חושבים שהוא מסתכל עלינו יותר מדי.

"פעם משהו ניסה להגיד, תראו איך אלו הולכים. כמו בפורים. וגם עומדים בתור בשביל לקנות כרטיסים? אז ניסים ניגש אליו מאחורנית, וצבט אותו בצורה נוראה. האיש קפץ מהמקום ורצה להכות. אז אלי אמר לו בנימוס: אם אתה עוד פעם אחת תרים יד, אז אתה הולך לבית-חולים. שמע, כל האנשים פחדו נורא מאיתנו!"

★ ★ ★

לרקוד לגמרי ערומה

אמ לאט התחילו לעסוק גם בפריצות, נוסף להפחדות. **אלי אדרני** הסביר מה זה הדרת היצירה: "אתה יודע כמה זה טוב לגנוב?"

(מימין) במדיה-השוודים שלהם הם מובלים ל-כלא הימני זקי בן-דוד, נראה בתצלום פרטי (למעלה) כמו ילד טוב ותמים. השמאלי, מנהיג הכנופייה אלי אדרני, מראה בתצלום פרטי (למטה) מהו סוד הצלחתו כמנהיג כנופייה: גוף שרירי והצלחה רבה עם בחורות.

במדים ובלעדיהם

אחרי שהיינו כבר מאורגנים, והיה לנו מקום איפה לגור, התחלנו לחשוב איפה נשיג לנו כסף בשביל לחיות. אף אחד מאיתנו לא עבד באותה תקופה. אפילו אליהו שעבד כמה זמן במצות-ישראל הפסיק את העבודה. "אליהו שיש לו כבר עבר, ואפילו הוא היה בפיכות קצין-מיבחן, הסביר לנו: חברה הכי קל זה לגנוב. אנחנו נגנוב ככה שאף אחד לא יראה אותנו או לא נתפס. חשבנו, וראינו שהוא צודק." בהתחלה היינו גונבים בכל מיני מקומות